

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 23. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (alm. del) efter ønske fra Peder Hvelplund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 9:

Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser dommen i landsretten d. 7. februar 2020 har for den videre praksis i sammenlignelige sager i Indfødsretsudvalget, jf. IFU alm. del- bilag 7?

Svar:

1. Det fremgår af § 23, stk. 1, i cirkulæreskrivelse nr. 9779 af 14. september 2018 om naturalisation, at det er en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er selvforsørgende. Det vil ifølge bestemmelsen sige, at ansøgeren ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven inden for de seneste to år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Det fremgår videre af cirkulæreskrivelsens § 23, stk. 2, at i forbindelse med fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse må ansøgeren i de seneste 5 år ikke have modtaget den i stk. 1 nævnte offentlige hjælp i en periode på sammenlagt mere end 4 måneder.

Det er alene Folketingets Indfødsretsudvalg, der kan meddele dispensation fra betingelser i cirkulæreskrivelsen.

2. I Vestre Landsrets dom af 7. februar 2020, som der henvises til i spørgsmålet, skulle landsretten tage stilling til, om Folketingets Indfødsretsudvalgs nægtelse af at meddele en ansøger, der havde modtaget ledighedsydelse i en periode mellem to fleksjobansættelser, dispensation fra kravet om selvforsørgelse, udgjorde en usaglig forskelsbehandling i strid med Danmarks Internationale forpligtelser i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, FN's konvention om civile og politiske rettigheder og handicapkonventionen.

11. november 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 19676
Akt-id 1432046

Landsretten fandt, at ansøgeren i den konkrete sag var blevet indirekte forskelsbehandlet som følge af sit handicap i forhold til personer uden handicap i relation til forsørgelseskravet efter cirkulæreskrivelsens § 23, stk. 1.

Der henvises til ministeriets orientering om Vestre Landsrets dom af 7. februar 2020, IFU Alm. del – Bilag 120, FT 2019-20, for nærmere gennemgang af dommen og den konkrete sag.

3. Ledighedsydelse, som gives til personer, der er visiteret til fleksjob, udbetales efter lov om aktiv socialpolitik og er dermed som udgangspunkt til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse efter § 23 i cirkulæreskrivelsen. Udlændinge- og Integrationsministeriet har dog fast praksis for at forelægge sager, hvor ansøger har modtaget ledighedsydelse for Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på udvalgets stillingtagen til, om der kan dispenseres fra kravet om selvforsørgelse, jf. cirkulæreskrivelsens § 23.

Forelæggelse for Folketingets Indfødsretsudvalg sker både i de tilfælde, hvor ansøger indsender lægelig dokumentation for, at ansøgeren er tilkendt fleksjob, og i de tilfælde, hvor der alene foreligger oplysninger fra kommunen om, at ansøgeren er tilkendt fleksjob og har modtaget ledighedsydelse.

4. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at ministeriet i forlængelse af den afsagte dom af 7. februar 2020 har fortsat sin praksis med forelæggelse af sager, hvor ansøger på grund af ledighedsydelse ikke opfylder selvforsørgelseskravet. Det kan endvidere oplyses, at Udlændinge- og Integrationsministeriet på baggrund af dommen af 7. februar 2020, vedlægger orientering om Vestre Landsrets dom, IFU Alm. del – Bilag 120, FT 2019-20 samt kopi af Vestre Landsrets dom ved forelæggelse af sager, hvor ansøger har modtaget ledighedsydelse, til brug for Folketingets Indfødsretsudvalgs behandling af sagerne.

5. Ministeriet skal afslutningsvis bemærke, at Danmark har tilsluttet sig Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og en række andre internationale konventioner, der kan have betydning for behandlingen af ansøgning om eller for tildeling af indfødsret. Danmark har herved påtaget sig en række folkeretlige pligter, som også i forarbejder til indfødsretsloven forudsættes efterlevet ved Folketingets og Indfødsretsudvalgets udøvelse af skønnet over, om dansk indfødsret skal meddeles en ansøger, jf. herved lovforslag L 69, Folketingstidende 1998-99, tillæg A, s. 1794.

Folketinget forudsættes således at efterleve Danmarks internationale forpligtelser, herunder handicapkonventionen, i forbindelse med meddelelse af dansk indfødsret.

Vedrørende Danmarks forpligtelser på indfødsretsområdet i henhold til handicapkonventionen henvises i øvrigt til Udlændinge- og Integrationsministeriets notat herom, der blev oversendt til Folketingets Indfødsretsudvalg den 24. februar 2017 (IFU, Alm. del, 2016-2017, bilag 63).

Mattias Tesfaye

/

Birgitte Buchwald Jørgensen